

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.5.2010
KOM(2010)267 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET

om tillämpningen av artikel 105 och följande i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller åtgärder för att förbättra villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter

SEK(2010)655

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

KOMMISSIONENS RAPPORT TILL RÅDET OCH EUROPAPARLAMENTET om tillämpningen av artikel 105 och följande i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller åtgärder för att förbättra villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter 1

1.	INLEDNING.....	3
2.	GENOMFÖRANDE AV HONUNGSPROGRAMMEN	3
2.1	Biodlingens omfattning (tabell 9)	3
2.2.	Verkställighet av utgifter.....	4
2.3.	Utnyttjandegrad.....	6
2.4.	Mål	6
3.	FÖRSLAG FRÅN MEDLEMSSTATERNA	7
4.	FÖRSLAG FRÅN SEKTORNS AKTÖRER	10
5.	SLUTSATS	10

Som bilaga till denna rapport fogas ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar, som innehåller de tabeller och figurer som det hänvisas till i denna rapport.

1. INLEDNING

Enligt artikel 184 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter¹ ska det vart tredje år läggas fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av de åtgärder för att förbättra villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter som anges i artikel 105 och följande i den aktuella förordningen. Genom den här rapporten, som omfattar verksamhetsåren 2006–2007, 2007–2008 och 2008–2009, fullgör kommissionen sin skyldighet. Dessa tre verksamhetsår motsvarar det sista året för den föregående treårsperioden (2005–2007) och de två första åren av de pågående treårsprogrammen (2008–2010).

I mars 2007 antog kommissionen sin tredje rapport om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 797/2004² med en utvärdering av de tre senaste årens tillämpning av förordningen. Kommissionen konstaterade att de nationella programmen utnyttjades väl och att både medlemsstaterna och aktörerna var mycket nöjda, varför det inte föreslogs några ändringar av lagstiftningen i rapporten. Efter den senaste rapporten har emellertid vissa förenklingar införts i kommissionens förordning (EG) nr 917/2004³ om tillämpningsföreskrifter.

Medlemsstaterna har lämnat in sina nationella program för perioden 2008–2010 i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Det är viktigt att notera att samtliga medlemsstater har lämnat in ett biodlingsprogram. Det visar det intresse de hyser för detta område och vilka behov som EU:s sektor för biodling har.

Situationen inom sektorn

Det har inte skett några större förändringar i det kommersiella sammanhang där dessa program har tillämpats sedan 2007. EU-marknaden är fortfarande starkt beroende av import (mer än 40 % av konsumtionen importeras), även om beroendet har minskat. Den mest anmärkningsvärda utvecklingen på världsmarknaden är den kraftiga prisökningen. Den höga prisnivån i framför allt Argentina (minskad produktion), som har varit den viktigaste försörjningskällan för EU, har lett till att kinesisk honung har börjat importeras på nytt till EU.

Vid sidan av den kommersiella aspekten har sektorn fortfarande problem med de försvagade bisamhällena.

2. GENOMFÖRANDET AV HONUNGSPROGRAMMEN

2.1 Biodlingens omfattning (tabell 9)

Medlemsstaterna har i enlighet med lagstiftningen lämnat in en rapport om biodlingens struktur tillsammans med sina program 2007.

¹ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

² KOM(2007) 131 slutlig.

³ EUT L 163, 30.4.2004, s. 83.

Enligt de uppgifter som medlemsstaterna lämnade 2007 är det sammanlagda antalet biodlare i EU 595 775 varav 19 025 betraktas som yrkesverksamma biodlare (minst 150 kupor). Antalet biodlare har ökat något sedan 2004, vilket beror på EU:s utvidgning till Bulgarien och Rumänien. Utan biodlingarna i dessa länder skulle antalet biodlare ha minskat kraftigt.

Det totala antalet bikupor är 13 602 719 varav 4 461 606 tillhör yrkesverksamma biodlare (3,2 % av biodlarna äger nästan 33 % av bikuporna). Antalet bikupor i EU har ökat med 1 971 419 jämfört med 2004. Detta beror delvis på EU:s utvidgning 2007. I de två nya medlemsstaterna finns 1 646 736 bikupor. Antalet bikupor i EU ökade emellertid även i EU-25 mellan 2004 och 2007. Enligt biodlarna har det varit nödvändigt att öka antalet bikupor för att minska bidödligheten.

Medlemsstaterna med det största antalet bikupor är Spanien (17,06 %), Grekland (10,8 %), Frankrike (10 %) och Italien (8,5 %) (figur 9a och 9b).

Med ungefär 130 000 bikupor färre jämfört med 2004 har Spaniens andel av bibeståndet minskat betydligt jämfört med det totala antalet i gemenskapen (17,1 % jämfört med 21,9 %).

2.2. Verkställighet av utgifter

Budget per medlemsstat

I enlighet med bestämmelserna i artikel 2 i förordning (EG) nr 917/2004 ska medlemsstaterna anmäla sina biodlingsprogram till kommissionen en gång vart tredje år före den 15 april (2007 motsvarar ansökningarna för programmen 2008, 2009 och 2010).

På grundval av medlemsstaternas meddelanden om beräknade utgifter fördelas disponibla medel med hänsyn till hur bestånden av bin är fördelade inom EU, i enlighet med vad som anges i bilaga I till förordning (EG) nr 917/2004. Procentandelen bikupor i varje medlemsstat i förhållande till det totala antalet ger den procentandel av den maximala teoretiska budgeten som varje medlemsstat har rätt till före eventuell fördelning av icke begärda medel i utgiftsberäkningarna.

Den procentandel för varje medlemsstat som anges i figur 9b motsvarar alltså dess teoretiska andel av budgeten. Med stöd av figur 9d kan man dock konstatera att den faktiska fördelningen av budgeten för 2008 skiljer sig något från andelen av bibeståndet. Detta beror på att några medlemsstater inte har ansökt om hela sin teoretiska andel. Saldot fördelas i enlighet med lagstiftningen mellan de medlemsstater som har begärt mer än sin teoretiska andel. Spanien har t.ex. fått en andel motsvarande 18 % av budgeten, trots att landet endast har 17,1 % av bikuporna.

För 2008 har sju medlemsstater begärt mindre än sin teoretiska budget.

För år 2008 har tre medlemsstater (Spanien, Grekland och Frankrike) mobiliserat nästan 40 % av den tillgängliga budgeten. Det är otvivelaktigt de medlemsstater som har flest bikupor som är mest angelägna att utnyttja programmen.

Det bör påpekas att utspädningseffekten för de gamla medlemsstaternas andel av bibeståndet till följd av Bulgariens och Rumäniens anslutning till EU har kompenseras genom en ökning av den årliga budgeten från 23 miljoner euro till 26,3 miljoner euro. Minskningen av budgetens storlek för vissa medlemsstater beror helt och hållet på det minskade antalet bikupor.

Verkställighet av utgifter per typ av åtgärd och per medlemsstat (tabell 10)

Analysen av verkställande av utgifterna bygger på de uppgifter som medlemsstaterna lämnar varje år i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EG) nr 917/2004. Denna skyldighet infördes efter den förra rapporten för att ge kommissionen möjlighet att analysera hur medlemsstaterna har använt sin budget i praktiken. Verkställandet kan skilja sig från beräkningarna, framför allt på grund av den flexibilitet för att anpassa programmen som har införts genom kommissionens förordning.

För perioden 2007–2009 var de två vanligaste åtgärderna fortfarande bekämpning av varroakvalster och tekniskt stöd (figur 10a och 10b). Utgifterna för tekniskt stöd är fortfarande ganska stabila och motsvarar årligen ungefär 26–27 % av den utnyttjade budgeten, medan den andel av budgeten som används för bekämpning av varroakvalster har minskat kraftigt (från 37 % år 2007 till 27 % år 2009).

Åtgärderna för tekniskt stöd har använts av de allra flesta medlemsstater (figur 10a och 11a), framför allt av Italien som har haft en budget på över 900 000 euro per verksamhetsår för denna åtgärd. Andra länder som också har utnyttjat denna åtgärd i hög grad är Grekland, Frankrike, Tyskland och Tjeckien. De nya medlemsstaterna (Bulgarien och Rumänien) har inte utnyttjat denna åtgärd alls, utan har valt att inrikta sina program på andra åtgärder.

Åtgärderna för bekämpning av varroakvalster har också utnyttjats av samtliga medlemsstater utom Slovenien (figur 10a och 11b). De medlemsstater som har utnyttjat denna åtgärd i störst utsträckning är Spanien, Ungern och Polen. Portugal har minskat den andel av budgeten som avsatts för denna åtgärd kraftigt, efter att ha utnyttjat den i stor utsträckning under 2007. Slovenien, som inte utnyttjade denna åtgärd i särskilt hög grad under 2007 och 2008, har däremot ökat denna åtgärds andel av budgeten betydligt under 2009.

Stödet till rationalisering av flyttning av bisamhällen är fortfarande den tredje mest utnyttjade åtgärden, med 18 % av utgifterna (figur 10a och 11c). Traditionellt sett är det länderna i Sydeuropa med sin mångfald av flora och långa blomningstid som har utnyttjat denna åtgärd mest. Grekland har lagt om sina stöd för framför allt denna åtgärd från och med 2008 och 2009 (över hälften av landets budget). Spanien, Italien och Ungern har däremot minskat sina investeringar i denna åtgärd sedan 2008.

På fjärde plats ligger åtgärden för utökning av bibestånden. Denna åtgärd används i allt större omfattning och ökningen har varit kraftfull mellan 2007 och 2009 (från 10 % av utgifterna till 15 %) (figur 10a och 11e). Sedan den infördes 2005 har utgifternas andel för den här åtgärden gått från 6,2 % till 15 %. Anledningen är den försvagning av bisamhällena som har förvärrats på senare år. De biodlarorganisationer som medverkar i programmets utformning är mycket intresserade av åtgärder för att kompensera för förlusterna av bisamhällen. De medlemsstater som har utnyttjat denna åtgärd i störst utsträckning är Polen och Rumänien. När det gäller Polen kan man konstatera att anslaget för denna åtgärd har minskat kraftigt från och med 2009.

Åtgärderna för analys av honung och tillämpad forskning har utnyttjats mindre än tidigare och motsvarar inte mer än ungefär 6–7 % 2009 (figur 10a, 11d och 11f).

Frankrike avsätter mest pengar för tillämpad forskning, med nära 900 000 euro 2009, vilket motsvarar mer än hälften av de totala belopp som anslås för denna åtgärd på gemenskapsnivå.

När det gäller analys av honung är det Spanien som satsar mest (en mycket stor ökning mellan 2007 och 2009). De övriga medlemsstaterna, utom Österrike, satsar marginella belopp på denna åtgärd.

2.3. Utnyttjandegrad

Kommentarerna om utnyttjandegraden bygger på de uppgifter som medlemsstaterna har lämnat om verkställandet av budgeten per typ av åtgärd. Dessa uppgifter har också använts som referens i den del som gäller verkställandet av utgifterna (tabell 10). Ibland skiljer sig dessa siffror från siffrorna från EGFJ (tabell 12a, 12b och 12c).

För 2007 var den genomsnittliga utnyttjandegraden 90 %. Denna mycket goda utnyttjandegrad beror på att detta var det tredje året för EU-25 och att de tio medlemsstater som anslöt sig till EU 2004 hade fått tillräckligt stor erfarenhet. Majoriteten av medlemsstaterna har en utnyttjandegrad på mellan 90 % och 100 %. De medlemsstater som har den lägsta utnyttjandegraden är Cypern (38 %) och Luxemburg (56 %). Även Portugal, Slovenien och Slovakien har en förhållandevis låg utnyttjandegrad (mellan 69 och 76 %).

För 2008 minskade utnyttjandegraden kraftigt från 90 % till 80 %. Denna minskning är dock tydligt kopplad till underutnyttjandet i Bulgarien och Rumänien, som deltog för första gången det året. Precis som för de tio nya medlemsstaterna 2005 visar sig bristen på erfarenhet i ett dåligt utnyttjande (endast 34 % i Bulgarien och 17 % i Rumänien). Även Portugal har en mycket låg utnyttjandegrad (36 %). Precis som föregående år har de största stödmottagarna utnyttjat sin budget mycket väl, med undantag för Frankrike som endast har använt 74 %. Cypern och Luxemburg, som hade en låg utnyttjandegrad 2007, har lyckats vända trenden och har använt sin budget optimalt.

Från och med 2009 kan man glädjande nog se en tydlig förbättring av budgetanvändningen (88 %). Bulgarien och Rumänien har ökat sin utnyttjandegrad, även om Rumänien fortfarande ligger betydligt lägre än genomsnitt för gemenskapen (54 %). Av de största stödmottagarna från gemenskapens budget har Frankrike tydligt förbättrat sina resultat jämfört med 2008. Polen har däremot efter två år av en mycket hög utnyttjandegrad endast lyckats använda 74 % av sin budget. Portugal har trots förbättringen fortfarande en mycket låg utnyttjandegrad (58 %) och Luxemburg är också tillbaka på en låg utnyttjandegrad (60 %).

2.4. Mål

Samtliga åtgärder som medlemsstaterna har föreslagit är berättigade till stöd under förutsättning att de uteslutande syftar till att nå målen för någon av de stödberättigande åtgärderna.

Särskilda mål för de stödberättigande åtgärderna

Målen för de åtgärder som berättigar till gemenskapsstöd har inte ändrats sedan den förra rapporten.

Syftet med **tekniskt stöd** är att höja effektiviteten inom produktion och saluföring genom användande av den bästa tekniken. Kurser och andra utbildningssatsningar riktade till biodlare och producentgrupperingar eller kooperativ handlar framför allt om områden som uppfödning, förebyggande verksamhet mot sjukdomar, villkor vid insamling och förpackning, transport och saluföring av honungen.

Bekämpning av varroakvalster syftar till att minska de kostnader som uppstår vid behandling av bikupor, eller att en del av dessa kostnader ersätts. Denna parasitsjukdom leder i dag till en kraftigt minskad avkastning från biodlingen och till förlust av bisamhällen om ingen behandling sätts in. Varroakvalster kan inte utrotas fullständigt och behandlingen av bikuporna med godkända produkter (som inte lämnar några rester i honungen) är enda sättet att undvika följderna av denna sjukdom. Ekonomiskt stöd har därför bedömts vara nödvändigt för att förhindra att icke godkända produkter används eller att behandlingen blir ineffektiv.

Stödet till **rationalisering av flyttning av bisamhällen** syftar till att förvalta denna flyttningsverksamhet inom EU och att iordningställa områden som kan ta emot många biodlare under blomningstiden. En loggbok över flyttningar, investeringar i utrustning och utarbetande av kartor över honungsproducerande områden kan bland andra åtgärder bidra till en förvaltning av flyttningsverksamheten.

Åtgärderna till stöd för **honungsanalys** syftar till att förbättra saluföringen av honung. Finansieringen av analyserna av honungens fysisk-kemiska egenskaper mot bakgrund av botaniskt ursprung gör det möjligt för biodlarna att få exakta uppgifter om den insamlade honungens kvalitet och därmed att på ett bättre sätt föra ut sin produkt på marknaden.

Stödet till **utökning av bibestånden** gör det möjligt att genom finansiering av verksamhet som främjar produktion av drottningar eller inköp av bisamhällen, kompensera förluster av bin och främjar därmed produktionen.

Inom ramen för den här förordningen kan möjligheten att ta med särskilda projekt för **tillämpad forskning** beträffande förbättring av honungskvaliteten och åtgärder för att sprida resultaten av denna forskning bidra till ökade inkomster för producenterna i särskilda regioner.

3. FÖRSLAG FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Medlemsstaterna är totalt sett nöjda med det sätt på vilket programmen förvaltas och har inga nya önskemål om ändringar av förordning (EG) nr 1234/2007. De efterfrågar mycket ofta garantier för att programmen ska bli permanenta.

Sedan den föregående rapporten har kommissionen ändrat tillämpningsföreskrifterna för att förenkla programmen och ge medlemsstaterna större flexibilitet, särskilt för att anpassa sina program under verksamhetsåret. Kommissionen har avskaffat bestämmelsen om att förvaltningskommittén måste tillfrågas om mer än 20 % av den ursprungliga budgeten för en åtgärd ska omfördelas till andra åtgärder. Under förutsättning att medlen omfördelas till åtgärder som ursprungligen ingick i de nationella programmen är medlemsstaterna i fortsättningen fria att själva bestämma, utan att följa det särskilda förfarandet. Om det rör sig om nya åtgärder som inte anmälts till kommissionen från början, måste kommittén fortfarande tillfrågas. Däremot har kommissionen gjort det obligatoriskt för medlemsstaterna att lämna in en rapport efter varje verksamhetsår för att få reda på exakt vilken typ av åtgärder som medlen har använts för. Detta kommer att förbättra analysen av programmen. Medlemsstaterna är mycket nöjda med den här förenklingen och den ökade flexibiliteten.

Medlemsstaterna har emellertid framfört vissa önskemål till kommissionen inför den här rapporten. De önskemål som återges i det följande lämnades redan inför den föregående rapporten:

- Vissa medlemsstater begär att stöd till laboratorier för analyser av honungs fysiska-kemiska egenskaper ska utvidgas till andra biodlingsprodukter.

Kommissionens svar är detsamma som år 2004: Med hänsyn till den begränsade budgeten, framstår detta inte som en prioritet i synnerhet mot bakgrund av saluförda volymer. Produkter med stort mervärde kan lättare än honung bära kostnaden för dessa analyser. Det finns ingen större anledning att ändra förordningen i detta avseende.

- Bekämpning av andra sjukdomar som drabbar bin än varroakvalster: Det bör påpekas att syftet med denna ordning inte är att skapa en hälsopolitik i denna sektor. Det var just för att undvika all sammanblandning med veterinära åtgärder som ändringen av förordningen 2004 innefattade bestämmelsen att bekämpning av sjukdomar associerade till varroakvalster inte berättigar till stöd enligt programmen för biodling.
- Förbättring av statistiken: För att ha rätt till medfinansiering av sina program måste medlemsstaterna redan nu överlämna en rapport om biodlingens struktur. En årlig granskning av medlemsstaternas siffror skulle bli administrativt betungande vilket inte är önskvärt. Kommissionen översänder regelbundet statistik som den förfogar över om import och export till aktörerna via olika kommittéer.
- Möjligheten att genomföra projekt med europeisk inriktning mellan flera medlemsstater. Kommissionen förstår att det finns ett intresse för sådana projekt och vill precisera att de skulle kunna godkännas eftersom inget hindrar att flera medlemsstater samarbetar inom ett och samma projekt. Varje deltagande medlemsstat skulle bidra enligt den budget som har anslagits till respektive medlemsstat. Omfördelning av ej begärda medel till dessa särskilda projekt skulle strida mot den strävan efter administrativ förenkling som de flesta medlemsstater och kommissionen vill åstadkomma.

Andra önskemål har också framförts:

- Att reparationer eller rehabilitering av demonstrationsbikupor ska kunna omfattas av finansieringen. Detta är redan möjligt, antingen inom ramen för tekniskt stöd eller via åtgärder för att utöka bibestånden.
- Att vissa åtgärder ska gälla nya produkter (saluföring, bearbetning osv.): Detta är redan möjligt inom ramen för tekniskt stöd. Inget hindrar finansieringen av en grupp producenter som vill saluföra nya produkter eller nya förpackningar. Vid sidan av att förbättra produktionen syftar programmen framför allt till att förbättra saluföringen.
- Möjlighet för de andra medlemsstaterna att utnyttja belopp som inte används av vissa medlemsstater, eller möjlighet att förlänga utbetalningstiden. Eftersom budgeten fastställs på årsbasis kan detta vara svårt att genomföra, då utnyttjandegraden först är känd i efterhand.
- Bättre information till biodlarna om resultatet av tillämpad forskning. Kommissionen stöder detta mål, men det är svårt att utforma rent juridiskt. Man bör komma ihåg att

biodlarorganisationerna deltar i utformningen av programmen i varje medlemsstat och att de alltså har möjlighet att begära information och eventuellt sprida den till sina europeiska organisationer.

- Några medlemsstater har också kritiserat det faktum att det är svårt att utarbeta program utan att veta i förväg vilken budget de kommer att förfoga över. Kommissionen tar till sig detta argument och kommer att undersöka om det går att åtgärda detta. Eftersom budgeten fördelas utifrån antalet bikupor i varje medlemsstat och antalet rapporteras samtidigt som programmen lämnas in är det för närvarande inte möjligt att informera medlemsstaterna om vilken budget de kommer att tilldelas. För att undvika detta skulle det kanske vara nödvändigt att tidigarelägga medlemsstaternas rapporter om biodlingens struktur och förslag till nationellt program.
- En medlemsstat kritiserar även att åtgärder som berättigar till samfinansiering måste genomföras före den 31 augusti det pågående verksamhetsåret och att det därför är svårt att finansiera en åtgärd i september. Detta är en följd av att utbetalningar för åtgärderna måste göras före utgången av det pågående verksamhetsåret.
- Vissa medlemsstater ifrågasätter att en åtgärd inte får finansieras både inom ramen för dessa program och inom ramen för någon annan gemenskapsstöddordning. De ifrågasätter inte förbudet mot dubbel betalning, men anser att två program kan komplettera varandra. Kommissionen måste vara mycket försiktig för att undvika alla former av samfinansiering och har därför inte för avsikt att ta bort denna gräns.
- Andra vill ha en mer noggrann beskrivning av vilka investeringsstöd som kan godkännas. Detta skulle gå på tvärs mot den flexibilitet och förenkling som har införts på senare år. Det går inte att göra en uttömmande förteckning över stödberättigande åtgärder. Kommissionen har av princip alltid varit flexibel, så länge det har gått att visa att utrustningen i fråga uteslutande ska användas för att uppfylla målen för de olika åtgärder som berättigar till samfinansiering.

Slutligen begär vissa medlemsstater att kommissionen ska göra vissa ändringar i förordningen om tillämpningsföreskrifter, framför allt för att införa definitioner av andra biodlingsprodukter. Nu när det finns en uttömmande förteckning över dessa produkter i förordningen om en samlad marknadsordning kommer kommissionens avdelningar att överväga denna fråga.

Det har framförts önskemål om bättre information om kommissionens verksamheter (inte nödvändigtvis bara GD Jordbruks verksamhet) till stöd för sektorn. Kommissionen arbetar för närvarande med just den här frågan, framför allt efter Europaparlamentets resolution från november 2008. För att skapa en bättre samordning mellan de olika generaldirektoratens ansträngningar och för att få en bättre förståelse av bidödligheten har det inrättats en avdelningsövergripande grupp. I gruppens arbetsuppgifter ingår bland annat att informera om det arbete inom kommissionen som ofta är alltför dåligt känt.

Andra mer varierande och specifika åtgärder har ibland nämnts, vilka dock inte motiverar någon ändring av förordningen. Stödberättigandet hos varje särskild åtgärd granskas vid analysen av programmen innan de godkänns.

4. FÖRSLAG FRÅN SEKTORNS AKTÖRER

Synpunkterna från sektorn kan sammanfattas på följande sätt:

Det är bara producenter, framför allt COPA-COGECA, som har lämnat in vissa synpunkter till kommissionen. De framhåller framför allt hur viktiga dessa program är, deras positiva inverkan på sektorn och de kräver garantier för att programmen ska bli permanenta.

Utöver de generella synpunkterna har det lämnats förslag till vissa förbättringar. En stor del av dessa förslag hade redan förmedlats av medlemsstaterna:

- Förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna och sektorns aktörer när programmen utarbetas. Producenterna beklagar framför allt att bristen på samarbete i vissa fall leder till att budgeten inte utnyttjas på bästa sätt. Kommissionen erkänner den avgörande roll som branschorganisationerna måste spela i utformningen av programmen och påminner om att medlemsstaterna faktiskt är skyldiga att ta hänsyn till denna dialog, eftersom målet är att rikta de stödberättigande åtgärderna så väl som möjligt.
- Åtgärderna för tekniskt stöd ska inte främja forskningsverksamhet.
- En delåtgärd under tekniskt stöd bör införas för att finansiera införandet av en europeisk plattform för biodling i syfte att främja synergieffekter. Kommissionen uppmuntrar utbytet mellan biodlare i olika medlemsstater men anser inte att det är nödvändigt att inrätta en sådan plattform. Detta skulle motverka själva principen med samfinansiering och förenkling. Åtgärderna för tekniskt stöd i varje medlemsstat får ändå omfatta åtgärder till stöd för samarbete inom gemenskapen.
- Bättre spridning av resultatet från den tillämpade forskningen (se medlemsstaternas synpunkter).
- Införande av en definition av andra biodlingsprodukter (se medlemsstaternas synpunkter).
- Utökad budget och utökad andel som finansieras av gemenskapen.
- Slutligen begärs en ändring av bilaga II till tillämpningsförordningen för att införliva uppgifter om bidödligheten.

5. SLUTSATSER

Precis som 2007 har mekanismen för att införa nationella program för att förbättra villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter gett goda resultat för biodlingen, både ur medlemsstaternas och ur biodlarnas synvinkel.

De prioriterade åtgärder som anges i förordning (EG) nr 797/2004 har trots att de är begränsade ur budgetsynpunkt, visat ett reellt kvalitativt värde för biodlingssektorn.

De förenklingsåtgärder som kommissionen införde 2007 har inneburit att medlemsstaterna lätt har kunnat anpassa sina program under genomförandet för att på ett lämpligt sätt kunna hantera problem som inte förutsågs eller som underskattades när programmen anmälades.

Mot bakgrund av den här rapporten och för att undvika en ny ändring av förordningen, vilket skulle kräva en anpassningsperiod för medlemsstaterna, med åtföljande risk för ett mindre gott utnyttjande den första gången, anser kommissionen att det inte är lämpligt att ändra rådets förordning (EG) nr 1234/2007. Däremot kommer kommissionen att så snart som möjligt undersöka om det är möjligt att tillgodose medlemsstaternas eller aktörernas önskemål i fråga om tillämpningsföreskrifterna.